

NIEUWE ACCENTEN...

Gérard Delvaux
Voorzitter

Dinsdag 17 mei 2005 werd een intentieverklaring ondertekend tot het sluiten van een ontwerpakkoord tussen de FOD Financiën en de Instituten van de Economische Beroepen. Ik, als voorzitter van ons Instituut, heb mijn handtekening geplaatst naast deze van de heer Marcel-Jean Paquet, voorzitter van het BIBF. Het IBR verleende hierbij zijn volmondige steun en de Staatssecretaris voor de strijd tegen de fiscale fraude, de heer Hervé Jamar, die aan de wieg van het project staat, was erbij aanwezig. Aanwezig waren eveneens meer dan 1300 boekhouders, accountants, belastingconsulenten, bedrijfsrevisoren, fiscale ambtenaren, advocaten en andere prominenten uit de economische en financiële wereld. Een tekst, de opzet voor praktische, wetgevende en regelgevende samenwerking op twee gebieden: de strijd tegen de fiscale fraude en de modernisering van de FOD Financiën, met de achterliggende idee van een "gedragscode". Op het eerste gezicht is dit menu erg uitgebreid en in algemene bewoordingen opgesteld. Sommigen zullen dan ook meteen beweren dat iedere vorm van samenwerking een hersenspinsel is, omdat

onze belangen nu eenmaal tegengesteld zijn. Anderen zullen er een aantasting in zien van hun onafhankelijkheid en bijgevolg van de deugdelijkheid van hun advies, ja zelfs de voedingsbodem voor de verplichting dat iedere boekhoudkundige of fiscale professional zich garant moet stellen voor de juistheid van de belastingaangiften en de jaarrekeningen die hij voor zijn cliënt opstelt. Nog anderen, die het principe met tegenzin aanvaarden, zullen zich vragen stellen over de praktische uitvoering ervan. Toch durven we wedden dat het merendeel het voorstel goed zal onthalen, eenmaal de bijzonderheden van de zaak zijn uitgeklaard. Voor wat de eersten betreft, zou ik alleszins de – overigens gewettigde – twijfel, ongerustheid en onzekerheid willen wegnemen. En aan iedereen wil ik, in deze mededeling, mijn enthousiasme en vertrouwen overbrengen, de drijvende krachten achter de sluiting, maar vooral de uitvoering, van het akkoord.

Versta me dus niet verkeerd! Door de ondertekening van dit akkoord, hoogstwaarschijnlijk begin juli, geven we geenszins carte blanche aan de Belastingadministratie. Met deze overeenkomst geven we onze eigenheid niet prijs; ze biedt ons wel uitzicht op en de voorwaarden voor een constructieve en geregelde dialoog. De kern van de overeenkomst, die er zowel het kader als de drijvende kracht van vormt, is immers een uitwisselingsstructuur.

- Structuur vertaalt de idee van een vrij lange periode – namelijk drie jaar – en van geregelde ontmoetingen – momenteel, ten minste twee maal per jaar – tussen de Instituten en hoge vertegenwoordigers van de administraties van de belastingen, de invordering, en het kadaster en de registratie.
- Uitwisseling staat voor het delen van ideeën, ervaringen, maar ook bekommernissen. Problemen oplossen, moeilijkheden voorkomen, vastgelopen situaties losmaken, stereotypen aanpakken, een andere blik op de zaak werpen... Dat alles in een

geestesgesteldheid die openstaat voor nieuwe ideeën, perspectieven, constructieve dialoog, om tegemoet te komen aan kwesties van gemeenschappelijk belang. Dat alles, uiteraard, met inachtneming van het beroepsgeheim.

Wat het principe betreft, zult u overtuigd zijn, en zelfs wat de werkingsvoorwaarden aangaat, want ook die zullen na overleg worden vastgesteld. Dan rest nog één vraag: wat wordt er besproken, eenmaal de overlegstructuur is overeengekomen? Andermaal: twee thema's vormen de structuur die uiteindelijk moet uitmonden in samenwerking op drie niveaus: het praktische, het wetgevende en het regelgevende. We beginnen met de modernisering van Financiën. Een eerste zorg is de onvermijdelijke relaties tussen professionals en de Administratie uit de conflictsfeer te halen. Want niet alleen het bedrag van de belasting bepaalt het beeld dat van de belastingdruk wordt gevormd, ook de sfeer waarin de belastinggrondslag wordt vastgesteld draagt daartoe bij. Binnen de opgezette structuur zullen we de kans hebben onze stem te laten horen over bekommernissen zoals aangiftetermijnen en het laattijdig publiceren van circulaires en andere administratieve documenten. Maar ook andere projecten waaraan we werken, zoals beveiligde elektronische communicatie en de vereenvoudiging met het oog op de harmonisatie van de procedureregels zullen we ter tafel leggen. Ook onze ervaring op het terrein zal er ruim aan bod komen, bijvoorbeeld bij het onderzoeken van de werkbaarheid van bepaalde fiscale stimuli, of bij de bespreking van ontwerpen van wetten en besluiten. De invoering, zoals voorzien in de recente programawet, van forfaitaire minima van de belastbare winst of baten voor alle belastingplichtigen (natuurlijke en rechtspersonen) en beoefenaars van vrije beroepen die laattijdig of geen aangifte van de inkomstenbelastingen indienen, is zeker een goed voorbeeld. Het had nuttig geweest deze bepaling voorafgaandelijk te bespreken binnen de in het samenwerkingsakkoord gewenste wetgevende overlegstructuur. Terzijde weze vermeld dat we, in een brief aan de Minister van Financiën, gevraagd hebben deze maatregel in te trekken. Een voorbeeld uit de vele...

Ik geef toe dat de strijd tegen de fiscale fraude meer zorgen baart, omdat ze sterk in verband wordt gebracht met het begrip "samenwerking" met boekhoudkundige en fiscale professionals. Het initiatief

valt echter beter te begrijpen als we zien dat het sluiten van samenwerkingsakkoorden met de beroepssectoren, zoals de tabak- en de petroleumfederaties, volgens de Regering één van de efficiëntste middelen vormt in de strijd tegen de fiscale fraude. Laat mij er echter op wijzen, maar dat is een open deur intrappen, dat geen enkele accountant noch belastingconsulent de ambitie noch het doel heeft de fraude van zijn cliënt te organiseren. Wij hebben een beroepsethiek, een dwingende plichtenleer, en dat moet iedereen, ook de politici, inzien. Momenteel wordt een beetje te snel, en zonder enige objectieve redenen, de relatie "fraude/cijferberoepen" doorgetrokken. Na deze vaststelling die we ten zeerste zullen weerleggen, is het geen abnormale overweging in het verlengde van deze reflectie, dat onze tegenwoordigheid bij de cliënt, in het hart van de onderneming, mogelijkheden biedt voor de vroegtijdige ontdekking van fraudemechanismen. Maar ook hier zal ik duidelijk zijn. Het is helemaal niet de bedoeling ons te gedragen als pré-belastingcontroleurs, als min of meer ijverige verklikkers van verrichtingen die de fiscus verdacht voorkomen. De enige wettelijke meldingsplicht die we hebben is deze krachtens de bepalingen van de antiwitwaswet en vermoedens moeten bij de CFI worden gemeld. Er is ook geen sprake van een fiscale certificatie van de jaarrekeningen en aangiften. Dat heeft er niets mee te maken. Hoe uitgesproken deze stellingname ook is, ze belet niet dat er in bijzondere omstandigheden, zoals op het gebied van de modernisering van de FOD Financiën, samen kan worden nagedacht over wat "aanvaardbaar" is in het kader van een onderling vastgelegde gedragscode. Dergelijk overleg zou kunnen leiden tot de gemeenschappelijke opstelling van een instructie over bijzondere mechanismen, zoals gebeurd is in de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen.

Met de ondubbelzinnige titel van dit Editoriaal, heb ik vooral het wezenlijke van de zaak willen weergeven. Ik wou concreet uitleggen hoe en op welke wijze de relaties die we de laatste jaren met de FOD Financiën hebben gesmeed, onder meer door onze constructieve en regelmatige deelneming aan diverse werkgroepen, hechter zullen worden door deze te structureren, en door het creëren van voorwaarden voor het scheppen van een klimaat van wederzijds vertrouwen. Dat is mijn wens en mijn overtuiging. Maar waar we niet van afwijken is "ieder zijn eigen opdracht".¶